

Onsdag, 11. mar. 2020.

Den dag hørte vi Danmark lukker ned, så det betød at vi ikke kunne komme i skole, gymnasiet, børnehaver, og vuggestuer osv.

Biblioteket ville ikke være åbent mere. Butikker ville være lukket. Ingen vidste rigtigt hvad det betød, så alle tog den aften ned til supermarkedet og købte alt hvad de kunne få fat i. Man skulle stå i køen i flere timer, det var en lang aften og aften blev værre og værre fordi der var så meget forvirring. Vi fik af vide at Danmark ville lukke ned fredag, men hvis man kunne blive hjemme så skulle man det.

Jeg fik en besked fra min skole hvor der stod at, der ville være undervisning, men man skulle helst være hjemme, så torsdag valgte jeg og en af mine venner at tage

i skole for at hente vores ting, da vi kom op i vores klasse var der tomt. Vi ventede og

ventede men der kom ikke nogen elever, men så kom vores skoleleder og sagde at vi skulle tage hjem og at det var godt at vi kom for at hente vores ting. Han sagde at vores lærer ville komme om lidt hvis vi ville snakke med ham om skole under corona. Vi snakkede kort med vores lærer og tog bussen hjem.

Vi skulle blive hjemme i 14 dage, og der skulle vi have virtuel undervisning i 14 dage. Efter de 14 dage fik vi af vide at børnehaver, vuggestuer og 0-5 klasserne måtte komme i skole. En del forældre var sur fordi de følte ikke at deres børn skulle være forsøgskaniner i corona-tiderne. Jeg føler at der ligger noget bag at de små må komme ud i samfundet. Vi fik af vide at det var fordi at så ville forældrene have det nemmere med at arbejde hjemme. Man blev selvfølgelig skuffet fordi nu skulle vi blive hjemme

i 4 uger, 4 lang uger. Vi får hele tiden af vide at det går godt og at vi kan åbne op igen. Men det skal ske langsomt pga. det mister vi mange ting.

9 klasserne mister sidste skoledag, 7 klassernes konfirmation er blevet rykket til efter sommerferien. Alle virksomheder mister penge. Vi er igang med anden eller første uge i de her 4 uger, og man er selvfølgelig bange for at de bliver forlænget, men lad os håbe at det bliver godt. Man for en del tanker under de her corona-tider som for eksempel er det her min hver dag, hvornår må jeg leve mit liv, men jeg har virkelig os lært noget af corona. Og det er at livet er for kort, og alle de venner og venner jeg ikke har set fordi jeg har haft travlt, og måske fordi jeg ikke har haft lyst den dag. Kan jeg ikke se nu så fortryder virkelig at jeg ikke har været sammen med de som jeg ikke kan se i dag